

φυεῖς καὶ ικανοὶ ἐπὶ πάντα τὰ λεγόμενα ὥσπερ ἐπιπτόμενοι συλλογίσασθαι ἐξ αὐτῶν ποιός τις ἀν [365b] ὃν καὶ πὴ πορευθεὶς τὸν βίον ὡς ἄριστα διέλθοι; λέγοι γὰρ ἀν ἐκ τῶν εἰκότων πρὸς αὐτὸν κατὰ Πίνδαρον ἐκεῖνο τὸ Πότερον δίκα τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβάς καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιώ; τὰ μὲν γὰρ λεγόμενα δικαίω μὲν ὅντι μοι, ἐὰν μὴ καὶ δοκῶ ὄφελος οὐδέν φασιν εἶναι, πόνους δὲ καὶ ζημίας φανεράς· ἀδίκῳ δὲ δόξαν δικαιοσύνης παρεσκευασμένῳ θεοπέσιος βίος λέγεται. [365c] Οὐκοῦν, ἐπειδὴ τὸ δοκεῖν, ὡς δηλοῦσί μοι οἱ σοφοί, καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται καὶ κύριον εὔδαιμονίας, ἐπὶ τοῦτο δὴ τρεπτέον ὅλως· πρόθυρα μὲν καὶ σχῆμα κύκλῳ περὶ ἐμαυτὸν σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον, τὴν δὲ τοῦ σοφωτάτου Ἀρχιλόχου ἀλώπεκα ἐλκτέον ἔξοπισθεν κερδαλέαν καὶ ποικίλην. «Ἄλλὰ γάρ, φησί τις, οὐ ράδιον ἀεὶ λανθάνειν κακὸν ὅντα». Οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδὲν εὔπετές, [365d] φήσομεν, τῶν μεγάλων· ἀλλ’ ὅμως, εἰ μέλλομεν εὐδαιμονήσειν, ταύτῃ ἵτεον, ὡς τὰ ἵχνη τῶν λόγων φέρει. ἐπὶ γὰρ τὸ λανθάνειν συνωμοσίας τε καὶ ἑταῖρίας συνάξομεν, εἰσὶν τε πειθοῦς διδάσκαλοι σοφίαν δημηγορικήν τε καὶ δικανικήν διδόντες, ἐξ ὃν τὰ μὲν πείσομεν, τὰ δὲ βιασόμεθα, ὡς πλεονεκτοῦντες δίκην μὴ διδόναι. «Ἄλλὰ δὴ θεοὺς οὗτε λανθάνειν οὗτε βιάσασθαι δυνατόν». Οὐκοῦν, εἰ μὲν μὴ εἰσὶν ἡ μηδὲν αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπίνων μέλει, τί καὶ ήμιν μελητέον [365e] τοῦ λανθάνειν; εἰ δὲ εἰσὶ τε καὶ ἐπιμελοῦνται, οὐκ ἄλλοθέν τοι αὐτοὺς ἴσμεν ἡ ἀκηκόαμεν ἡ ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν γενεαλογησάντων ποιητῶν, οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι λέγουσιν ὡς εἰσὶν οἵοι θυσίαις τε καὶ εὐχωλαῖς ἀγανῆσιν καὶ ἀναθήμασιν παράγεσθαι ἀναπειθόμενοι, οἵς ἡ ἀμφότερα ἡ οὐδέτερα πειστέον. εἰ δὲ οὖν πειστέον, ἀδικητέον καὶ θυτέον [366a] ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων, δίκαιοι μὲν γὰρ ὅντες ἀζήμιοι μόνον ὑπὸ θεῶν ἐσόμεθα, τὰ δὲ ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα· ἀδικοὶ δὲ κερδανοῦμέν τε καὶ λισσόμενοι ὑπερβαίνοντες καὶ ἀμαρτάνοντες, πείθοντες αὐτοὺς ἀζήμιοι ἀπαλλάξομεν. «Ἄλλὰ γὰρ ἐν Ἀιδουνίκην δώσομεν ὃν ἀν ἐνθάδε ἀδικήσωμεν, ἡ αὐτοὶ ἡ παῖδες παίδων». Ἄλλ, ὡ φίλε, φήσει λογιζόμενος, αἱ τελεταὶ αὐτοῦ μέγα δύνανται καὶ οἱ λύσιοι θεοί, ὡς αἱ μέγισται πόλεις [366b] λέγουσι καὶ οἱ θεῶν παῖδες ποιηταὶ καὶ προφῆται τῶν θεῶν γενόμενοι, οἱ ταῦτα οὕτως ἔχειν μηνύουσιν.

Κατὰ τίνα οὖν ἔτι λόγον δικαιοσύνην ἀν πρὸ μεγίστης ἀδικίας αἴροιμεθ' ἄν, ἦν ἐὰν μετ' εὐσχημοσύνης κιβδήλου κτησάμεθα, καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις πράξομεν κατὰ νοῦν ζῶντας τε καὶ τελευτήσαντες, ὡς ὁ τῶν πολλῶν τε καὶ ἄκρων λεγόμενος λόγος ἐκ δὴ πάντων τῶν εἰρημένων [366c] τίς μηχανή, ὡς Σωκρατεῖς, δικαιοσύνην τιμᾶν ἐθέλειν ω τις δύναμις ὑπάρχει ψυχῆς ἢ χρημά-